Grondwettelijk Hof

Arrest nr. 137/2026
van 19 november 2026
Rolnummer : 8642

In zake : de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 351 en 356-4 van het oud Burgerlijk Wetboek, gesteld door het Hof van Beroep te Antwerpen.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters Joséphine Moerman en Pierre Nihoul, de rechters Thierry Giet, Michel Pâques, Yasmine Kherbache, Sabine de Bethune, Emmanuelle Bribosia, Willem Verrijdt, Kattrin Jadin, Magali Plovie en Frank Fleerackers, en, overeenkomstig artikel 60*bis* van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, emeritus rechter Danny Pieters, bijgestaan door griffier Nicolas Dupont, onder voorzitterschap van voorzitster Joséphine Moerman,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging*

Bij arrest van 24 februari 2026, waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 4 maart 2026, heeft het Hof van Beroep te Antwerpen de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schenden artikel 356-4 en artikel 351 oud Burgerlijk Wetboek de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre het bepaalt dat de volle adoptie onherroepelijk is en enkel kan worden herzien in de zeer uitzonderlijke gevallen van verkoop of ontvoering van of handel in kinderen en in geen enkele mogelijkheid tot herziening van de adoptie voorziet ingeval van een mislukte adoptie die noch met een biologische noch met een socio-affectieve realiteit overeenstemt, en in zoverre het tot gevolg heeft dat aan de rechter op absolute wijze de mogelijkheid wordt ontzegd om de belangen van alle betrokken partijen tegen elkaar af te wegen en dus om rekening te houden met het primordiale belang van het kind, in de omstandigheden van de aan hem voorgelegde zaak ».

Memories zijn ingediend door :

NIET VERBETERDE KOPIE

- B.H., bijgestaan en vertegenwoordigd door mr. Luc Craps, advocaat bij de balie van Limburg;

- de Ministerraad, bijgestaan en vertegenwoordigd door mr. Aube Wirtgen en mr. Sietse Wils, advocaten bij de balie te Brussel.

B.H. heeft ook een memorie van antwoord ingediend.

Bij beschikking van 23 september 2026 heeft het Hof, na rechter Frank Fleerackers, verslaggever ter vervanging van rechter-verslaggever Danny Pieters, wettig verhinderd, en rechter-verslaggeefster Kattrin Jadin te hebben gehoord, beslist dat de zaak in staat van wijzen was, dat geen terechtzitting zou worden gehouden, tenzij een partij binnen zeven dagen na ontvangst van de kennisgeving van die beschikking een verzoek om te worden gehoord, zou hebben ingediend, en dat, behoudens zulk een verzoek, de debatten na die termijn zouden worden gesloten en de zaak in beraad zou worden genomen.

Aangezien geen enkel verzoek tot terechtzitting werd ingediend, is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

NIET VERBETERDE KOPIE

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

B.H. is op 23 december 1981 geboren uit het huwelijk van zijn moeder en zijn biologische vader. Bij akte verleden voor de Vrederechter van het vierde kanton Antwerpen op 19 maart 1992, gehomologeerd bij vonnis van 16 maart 1993 van de jeugdrechtbank te Antwerpen, werd hij ten volle geadopteerd door een andere man die de toenmalige partner van zijn moeder was.

Op 20 juni 2024 heeft B.H. voor de familie- en jeugdrechtbank van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen, een procedure opgestart tot herroeping van die volle adoptie en tot gerechtelijke vaststelling van het vaderschap van zijn biologische vader. Hij steunt zijn vordering op het feit dat zowel een biologische band als een socio-affectieve band met de adoptant ontbreekt, dat laatste met name door misbruik, terwijl die banden thans wel bestaan met zijn biologische vader.

Bij vonnis van 13 januari 2025 heeft de familie- en jeugdrechtbank van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen, geoordeeld dat krachtens artikel 356-4 van het oud Burgerlijk Wetboek de volle adoptie onherroepelijk is en dat krachtens artikel 351 van hetzelfde Wetboek herziening maar mogelijk is in geval van ontvoering van, verkoop van of handel in kinderen, hetgeen te dezen niet het geval is.

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 22 februari 2025 heeft B.H. hoger beroep aangetekend tegen dat vonnis.

Het Hof van Beroep te Antwerpen stelt vast dat een volle adoptie maar kan worden beëindigd in twee gevallen, namelijk in geval van een nieuwe adoptie of in geval van een herziening wanneer er sprake is van ontvoering van, verkoop van of handel in kinderen. De artikelen 351 en 356-4 van het oud Burgerlijk Wetboek verzetten zich tegen iedere andere beëindiging van een volle adoptie, ook al is die mislukt. In die context acht het Hof van Beroep het noodzakelijk om de hiervoor weergegeven prejudiciële vraag te stellen aan het Hof.

III. *In rechte*

A. Standpunt van de partijen voor het Hof

A.1. B.H. is van oordeel dat de prejudiciële vraag bevestigend moet worden beantwoord. Hij wijst erop dat een verschil in behandeling bestaat tussen ten volle geadopteerde kinderen en erkende kinderen. Ten volle geadopteerde kinderen kunnen krachtens de artikelen 351 en 356-4 van het oud Burgerlijk Wetboek de afstammingsband niet ongedaan laten maken in geval van een mislukte adoptie, terwijl erkende kinderen de afstammingsband met de erkenner wel ongedaan kunnen laten maken indien die niet overeenstemt met de biologische realiteit en er geen socio-affectieve banden zijn.

Dat verschil in behandeling tussen vergelijkbare categorieën van personen is volgens B.H. niet redelijk verantwoord. De wetgever heeft de stabiliteit van de verwantschapsbanden en gezinsomgeving van geadopteerden willen waarborgen, maar heeft geen rekening gehouden met de situatie waarin de adoptie mislukt is. Niettemin is ook in dat geval het belang van het kind primordiaal waardoor voorrang moet kunnen worden gegeven aan de biologische en sociale werkelijkheid. Dat niet mogelijk maken ontneemt die kinderen, in strijd met het recht op privé- en gezinsleven, de kans om opnieuw op volwaardige wijze in een gezin te worden opgenomen.

A.2. De Ministerraad is van oordeel dat de prejudiciële vraag ontkennend moet worden beantwoord. Hij voert allereerst aan dat de in het geding zijnde bepalingen het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie niet schenden. Volgens hem berust het verschil in behandeling dat voortvloeit uit het feit dat een gewone adoptie wel herroepen kan worden maar een volle adoptie niet, op een objectief criterium, namelijk het soort adoptie, en streeft dat verschil een legitieme doelstelling na, zijnde de bescherming van de stabiliteit van het statuut van het adoptiekind. Die doelstelling verantwoordt volgens hem ook de onmogelijkheid om de volle adoptie te herroepen. Zo wordt immers vermeden dat volle adoptie tot een tijdelijke of vrijblijvende vorm van ouderschap zou leiden en dat kinderen zonder familie vallen. In geval van een volle adoptie zijn de banden met de oorspronkelijke familie immers definitief doorgeknipt. Overigens berust de volle adoptie ook steeds op de eigen gemotiveerde keuze van de betrokkenen en ziet een rechter erop toe dat die keuze met kennis van zaken is gemaakt.

Vervolgens werpt de Ministerraad op dat het recht op gezinsleven evenmin wordt geschonden door de in het geding zijnde bepalingen. De onherroepelijkheid van de volle adoptie is in voldoende precieze bewoording bepaald en is, om dezelfde redenen als vermeld met betrekking tot het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, redelijk verantwoord.

NIET VERBETERDE KOPIE

B. Beoordeling door het Hof

1. Ten aanzien van de in het geding zijnde bepalingen en de context ervan

B.1. De prejudiciële vraag heeft betrekking op het onherroepelijke karakter van de volle adoptie en de beperkte mogelijkheid tot herziening ervan.

B.2.1. De volle adoptie is een van de twee vormen van adoptie die volgens artikel 343, § 2, van het oud Burgerlijk Wetboek bestaan. De andere vorm van adoptie is de gewone adoptie.

B.2.2. Volgens artikel 356-1, eerste en tweede lid, van het oud Burgerlijk Wetboek verleent de volle adoptie aan het kind en zijn afstammelingen een statuut met dezelfde rechten

en verplichtingen als ware het kind geboren uit de adoptant of uit de adoptanten, en houdt het kind, onder voorbehoud van de huwelijksbeletsels omschreven in de artikelen 161 tot 164 van datzelfde Wetboek, op tot zijn oorspronkelijke familie te behoren.

Volgens het derde lid van dezelfde bepaling blijven kinderen of adoptieve kinderen van de echtgenoot van de adoptant, van de persoon met wie de adoptant samenwoont of van de voormalige partner van de adoptant, evenwel tot de familie van die echtgenoot, van de persoon met wie hij samenwoont of van de voormalige partner behoren.

B.2.3. De volle adoptie is op grond van artikel 356-4 van het oud Burgerlijk Wetboek onherroepelijk. Die bepaling luidt :

« Volle adoptie is onherroepelijk.

Herziening is mogelijk overeenkomstig artikel 351 ».

Artikel 351 van het oud Burgerlijk Wetboek, waarnaar artikel 356-4, tweede lid, van hetzelfde Wetboek verwijst, bepaalt :

« Uitsluitend wanneer er voldoende aanwijzingen zijn dat de adoptie is totstandgekomen ingevolge de ontvoering van, de verkoop van of de handel in kinderen, wordt de herziening van het vonnis waarbij deze adoptie is uitgesproken, ten aanzien van de adoptant of van de adoptanten gevorderd door het openbaar ministerie.

De herziening kan eveneens worden gevorderd door een persoon die tot de derde graad deel uitmaakt van de biologische familie van het kind.

In afwijking van het eerste en het tweede lid kan de herziening enkel door de geadopteerde gevorderd worden wanneer deze laatste meerderjarig is.

Indien het bewijs van de feiten als bedoeld in het eerste lid is geleverd, verklaart de familierechtbank dat de adoptie wordt herzien.

De adoptie heeft geen gevolgen meer vanaf de opmaak van de akte van herziening van adoptie ».

B.3.1. Bij de oorspronkelijke invoering van de volle adoptie (toen : wettiging door adoptie) in het oud Burgerlijk Wetboek bij de wet van 21 maart 1969 « tot wijziging van artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek, van de titels VIII en X van boek I van hetzelfde Wetboek, alsmede van de wetten op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de

NIET VERBETERDE KOPIE

nationaliteit, gecoördineerd op 14 december 1932 » werd de onherroepelijkheid door de wetgever beschouwd als « een gevolg van de toekenning, aan het kind, van het statuut van wettig kind » (*Parl. St.*, Kamer, 1961-1962, nr. 436/2, p. 71).

B.3.2. De parlementaire voorbereiding van de wet van 24 april 2003 « tot hervorming van de adoptie », de wet die de in het geding zijnde bepalingen heeft ingevoegd in het oud Burgerlijk Wetboek, verduidelijkt dat de onherroepelijkheid van de volle adoptie is behouden omdat « vooral adopties ' op proef ' moesten worden voorkomen, en [omdat] onherroepelijkheid een ernstige waarschuwing vormt tegen misbruiken ter zake ». Bovendien zijn « de negatieve gevolgen van de onherroepelijkheid (discriminatie tussen ' biologische ' kinderen die kunnen worden geadopteerd en adoptieve kinderen bij wie zulks niet meer mogelijk was) » verdwenen, gelet op de verruimde mogelijkheden voor een ten volle geadopteerd kind om opnieuw te worden geadopteerd (*Parl. St.*, Kamer, 2000-2001, DOC 50-1366/001 en DOC 50-1367/001, p. 43).

Dezelfde parlementaire voorbereiding verduidelijkt voorts dat een mogelijkheid om de adoptie te herzien ingeval de adoptie tot stand is gekomen ingevolge de ontvoering van, de verkoop van of de handel in kinderen is ingevoerd omdat het « ontoelaatbaar [is] dat een adoptie blijft bestaan alsof niets is gebeurd, terwijl zij op z'n minst [op] laakbare wijze tot stand is gekomen » (*ibid*., pp. 33-34).

B.4. De gewone adoptie, die in essentie verschilt van de volle adoptie doordat ze de banden met de oorspronkelijke familie niet ongedaan maakt, is daarentegen niet alleen herzienbaar in de in artikel 351 van het oud Burgerlijk Wetboek bepaalde gevallen, maar ook vatbaar voor herroeping. Volgens artikel 354-1 van het oud Burgerlijk Wetboek kan de herroeping van de gewone adoptie namelijk om zeer gewichtige redenen worden uitgesproken op verzoek van de adoptant, van de adoptanten of van een van hen, van de geadopteerde of van de procureur des Konings.

2. Ten gronde

B.5.1. Het verwijzende rechtscollege vraagt het Hof of de artikelen 356-4 en 351 van het oud Burgerlijk Wetboek bestaanbaar zijn met de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet, in

NIET VERBETERDE KOPIE

samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre zij bepalen « dat de volle adoptie onherroepelijk is en enkel kan worden herzien in de zeer uitzonderlijke gevallen van verkoop of ontvoering van of handel in kinderen en in geen enkele mogelijkheid tot herziening van de adoptie voorziet ingeval van een mislukte adoptie die noch met een biologische noch met een socio-affectieve realiteit overeenstemt, en in zoverre het tot gevolg heeft dat aan de rechter op absolute wijze de mogelijkheid wordt ontzegd om de belangen van alle betrokken partijen tegen elkaar af te wegen en dus om rekening te houden met het primordiale belang van het kind, in de omstandigheden van de aan hem voorgelegde zaak ».

B.5.2. Uit de motieven van de verwijzingsbeslissing blijkt dat een meerderjarige die ten volle werd geadopteerd toen hij minderjarig was, de herroeping van die adoptie en de gerechtelijke vaststelling van het vaderschap van zijn biologische vader vordert omdat de adoptie noch met een biologische, noch met een socio-affectieve realiteit overeenstemt en de banden met zijn biologische vader inmiddels zijn verbeterd. Het Hof beperkt zijn onderzoek tot die hypothese.

B.6.1. De artikelen 10 en 11 van de Grondwet waarborgen het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

Het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie sluit niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

B.6.2. De artikelen 10 en 11 van de Grondwet hebben een algemene draagwijdte. Zij verbieden elke discriminatie, ongeacht de oorsprong ervan : de grondwettelijke regels van de

NIET VERBETERDE KOPIE

gelijkheid en van de niet-discriminatie zijn toepasselijk ten aanzien van alle rechten en alle vrijheden, met inbegrip van die welke voortvloeien uit internationale verdragen die België binden.

B.7.1. Artikel 22 van de Grondwet bepaalt :

« Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald.

De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht ».

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens bepaalt :

« 1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen ».

B.7.2. De Grondwetgever heeft gestreefd naar een zo groot mogelijke concordantie tussen artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (*Parl. St.*, Kamer, 1992-1993, nr. 997/5, p. 2).

De draagwijdte van dat artikel 8 is analoog aan die van de voormelde grondwetsbepaling, zodat de waarborgen die beide bepalingen bieden, een onlosmakelijk geheel vormen.

B.7.3. Artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens waarborgen het recht op eerbiediging van het privé- en het gezinsleven, maar niet het recht om een gezin te stichten of om te adopteren (EHRM, grote kamer, 22 januari 2008, *E.B. t. Frankrijk*, ECLI:CE:ECHR:2008:0122JUD004354602, § 41; 15 maart 2012, *Gas en Dubois t. Frankrijk*, ECLI:CE:ECHR:2012:0315JUD002595107, § 37; 16 december 2014, *Chbihi Loudoudi e.a. t. België*, ECLI:CE:ECHR:2014:1216JUD005226510, § 89), noch het recht om te worden geadopteerd.

NIET VERBETERDE KOPIE

Toch zijn de relaties tussen een geadopteerde en een adoptant in beginsel van dezelfde aard als de familiale relaties die door artikel 22 van de Grondwet en door artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens worden beschermd (EHRM, 22 juni 2004, *Pini e.a. t. Roemenië*, ECLI:CE:ECHR:2004:0622JUD007802801, § 140; 28 juni 2007, *Wagner en J.M.W.L. t. Luxemburg*, ECLI:CE:ECHR:2007:0628JUD007624001, § 121).

B.7.4. Het recht op de eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven, zoals het door de voormelde bepalingen wordt gewaarborgd, heeft als essentieel doel de personen te beschermen tegen inmengingen in hun privéleven en hun gezinsleven.

Artikel 22, eerste lid, van de Grondwet sluit, evenmin als artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, een overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven niet uit, maar vereist dat in die inmenging wordt voorzien in een voldoende precieze wettelijke bepaling, dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en dat zij evenredig is met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling. Die bepalingen houden bovendien voor de overheid de positieve verplichting in om maatregelen te nemen die een daadwerkelijke eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven garanderen, zelfs in de sfeer van de onderlinge verhoudingen van personen (EHRM, 27 oktober 1994, *Kroon e.a. t. Nederland*, ECLI:CE:ECHR:1994:1027JUD001853591, § 31).

In bepaalde omstandigheden leggen artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens de overheid de positieve verplichting op om de vorming en de ontwikkeling van familiale banden mogelijk te maken (EHRM, 4 oktober 2012, *Harroudj t. Frankrijk*, ECLI:CE:ECHR:2012:1004JUD004363109, § 41; 16 december 2014, *Chbihi Loudoudi e.a. t. België*, voormeld, § 89). Wanneer een familiale band met een kind vaststaat, dient de overheid zodanig op te treden dat die band zich kan ontwikkelen, en een juridische bescherming te verlenen die de integratie van het kind in zijn gezin mogelijk maakt (EHRM, 28 juni 2007, *Wagner en J.M.W.L. t. Luxemburg*, voormeld, § 119; 4 oktober 2012, *Harroudj t. Frankrijk*, voormeld, § 41; 16 december 2014, *Chbihi Loudoudi e.a. t. België*, voormeld, § 89).

NIET VERBETERDE KOPIE

B.7.5. Bij de uitwerking van een wettelijke regeling die een overheidsinmenging in het privéleven of gezinsleven inhoudt, dient de wetgever een billijk evenwicht tot stand te brengen tussen de concurrerende belangen van de persoon en de samenleving in haar geheel (EHRM, 26 mei 1994, *Keegan t. Ierland*, ECLI:CE:ECHR:1994:0526JUD001696990, § 49; 27 oktober 1994, *Kroon e.a. t. Nederland*, voormeld, § 31; 2 juni 2005, *Znamenskaya t. Rusland*, ECLI:CE:ECHR:2005:0602JUD007778501, § 28; 24 november 2005, *Shofman t. Rusland*, ECLI:CE:ECHR:2005:1124JUD007482601, § 34).

In dat opzicht beschikt de wetgever over een appreciatiemarge die evenwel niet onbegrensd is : teneinde te beoordelen of een wettelijke regel verenigbaar is met het recht op eerbiediging van het privéleven en gezinsleven, moet worden nagegaan of de wetgever een billijk evenwicht heeft gevonden tussen alle in het geding zijnde rechten en belangen. Daartoe volstaat het niet dat de wetgever een evenwicht tot stand brengt tussen de concurrerende belangen van de persoon en die van de samenleving in haar geheel, maar moet hij ook een evenwicht tot stand brengen tussen de concurrerende belangen van de betrokken personen (EHRM, 6 juli 2010, *Backlund t. Finland*, ECLI:CE:ECHR:2010:0706JUD003649805, § 46), op gevaar af een maatregel te nemen die niet evenredig zou zijn met de nagestreefde wettige doelstellingen.

B.8. Door de herroeping uit te sluiten en de herziening te beperken tot de gevallen waarin de adoptie tot stand is gekomen ingevolge de ontvoering van, de verkoop van of de handel in kinderen, raken de in het geding zijnde bepalingen aan het gezinsleven van geadopteerden die worden geconfronteerd met een volle adoptie die niet tot stand is gekomen ingevolge de ontvoering van, de verkoop van of de handel in kinderen maar die zij niettemin na verloop van tijd als mislukt beschouwen omdat ze noch met een biologische, noch met een socio-affectieve realiteit overeenstemt.

B.9. Zoals in B.3.2 is vermeld, beoogt de wetgever met de onherroepelijkheid van de volle adoptie adopties op proef te voorkomen en misbruiken tegen te gaan. De onherroepelijkheid kan bovendien niet los worden gezien van de regel volgens welke alle banden van het geadopteerde kind met zijn oorspronkelijke familie worden verbroken en van het daaruit voor de geadopteerde voortvloeiende risico, in geval van herroeping van de adoptie, om geheel zonder familie te vallen. De onherroepelijkheid van de volle adoptie beoogt dus eveneens de stabiliteit van het statuut van het adoptiekind.

NIET VERBETERDE KOPIE

Zoals eveneens in B.3.2 is vermeld, is de herziening van de adoptie ingeval de adoptie tot stand is gekomen ingevolge de ontvoering van, de verkoop van of de handel in kinderen niettemin mogelijk gemaakt teneinde te vermijden dat adopties die op dergelijke ontoelaatbare wijze tot stand zijn gekomen, blijven bestaan.

Die doelstellingen zijn legitiem.

B.10.1. Gelet op die doelstellingen vermocht de wetgever te oordelen dat een volle adoptie die na verloop van tijd als mislukt wordt beschouwd omdat ze noch met een biologische, noch met een socio-affectieve realiteit overeenstemt, niet moet kunnen worden herroepen of herzien. In dat geval gaat het namelijk niet om een volle adoptie die op een ontoelaatbare wijze tot stand is gekomen en zou de herroeping of herziening toestaan de met de onherroepelijkheid nagestreefde legitieme doelstellingen doorkruisen.

B.10.2. Voor de geadopteerden heeft dat ook geen onevenredige gevolgen. Een ten volle geadopteerd persoon kan onder bepaalde voorwaarden opnieuw worden geadopteerd. Volgens artikel 347-1 van het oud Burgerlijk Wetboek kan een nieuwe adoptie na een eerdere volle adoptie namelijk bij wijze van zowel een gewone adoptie als, in geval van een kind, een volle adoptie, indien alle voorwaarden gesteld voor de totstandkoming van de nieuwe adoptie zijn vervuld en indien, ofwel 1) de vorige adoptant of adoptanten overleden zijn, 2) de vorige adoptie herzien is, 3) zeer gewichtige redenen bestaan die vereisen dat op verzoek van het openbaar ministerie een nieuwe adoptie wordt uitgesproken.

Daarnaast belet de volle adoptie niet dat de afstamming ten aanzien van een derde wordt vastgesteld, met dien verstande dat de rechtsgevolgen daarvan beperkt zijn. Volgens artikel 350, tweede lid, van het oud Burgerlijk Wetboek heeft die afstamming slechts de toepassing van de verbodsbepalingen inzake het huwelijk bedoeld in de artikelen 161 tot 164 van het oud Burgerlijk Wetboek tot gevolg.

B.11. De artikelen 356-4 en 351 van het oud Burgerlijk Wetboek zijn bijgevolg bestaanbaar met de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

NIET VERBETERDE KOPIE

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

De artikelen 356-4 en 351 van het oud Burgerlijk Wetboek schenden niet de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Aldus gewezen in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 19 november 2026.

De griffier, De voorzitster,

Nicolas Dupont Joséphine Moerman

NIET VERBETERDE KOPIE